

РЕШЕНИЕ

№ 462

гр. Пловдив, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Николай К. Стоянов

при участието на секретаря Ангелинка Ил. Костадинова
като разглежда докладваното от Борис Д. Илиев Въззивно гражданско дело № 20225300503251 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба на ЗАД „Армеец“, със седалище и адрес на управление ***, ЕИК ***, чрез пълномощника му по делото юрк. С.П., против Решение №260469 от 17.10.2022г., постановено по гр.д. №7814/2020г., по описа на Районен съд- Пловдив, X гр.с., с което са били отхвърлени исковете на дружеството против Община Пловдив за заплащане на сумата от 3054,86 лв., представляващи заплатено обезщетение и ликвидационни разноски по договор за застраховка „Каско“ от 03.04.2015г. за произшествие, настъпило на 08.11.2015г. на ул. „Щип“ в гр. Пловдив, и на сумата от 930,98 лв.- обезщетение за забава за периода 02.07.2017г.-02.07.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба- 06.07.2020г. до окончателното ѝ заплащане. В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението, като се иска отмяната му и уважаване на предявените искове.

Ответната страна по въззивната жалба- Община Пловдив, в писмен

отговор чрез пълномощника си юрк. Т.Д., оспорва същата и иска оставянето ѝ без уважение.

Пловдивският окръжен съд, след като провери обжалваното решение съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК, прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК и обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от страна, която има право да обжалва, и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

При извършената служебна проверка на решението съобразно правомощията си по чл.269, изр. първо от ГПК съдът намери, че същото е валидно и допустимо. Предвид горното и съгласно разпоредбата на чл.269, изр.2 от ГПК следва да бъде проверена правилността му по изложените във въззивната жалба доводи, както и при служебна проверка за допуснато при постановяването му нарушение на императивни материалноправни норми, като въззивната инстанция се произнесе по правния спор между страните.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искове с правно основание чл.213, ал.1 от КЗ /отм./ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, като ищецът ЗАД „Армеец“ иска постановяване на решение, с което Община Пловдив да му заплати сумата от 3054,86 лв., представляващи заплатено обезщетение по договор за застраховка „Каско“ от 03.04.2015г. за причинени вреди на лек автомобил “Инфинити“ с рег. №*** при произшествие, настъпило на 08.11.2015г. на ул. „Щип“ в гр. Пловдив в следствие попадане на автомобила в необезопасена и необозначена шахта на пътното платно, и сумата от 930,98 лв.- обезщетение за забава за периода 02.07.2017г.-02.07.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба- 06.07.2020г. до окончателното ѝ заплащане.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че процесният автомобил “Инфинити“ с рег. №*** е собственост на „Сожелиз България“ ЕООД, а негов лизингополучател е „А и А партньори“ ООД, като за същия е бил сключен договор за застраховка

„Каско и злополуки“ с ищцовото дружество ЗАД „Армеец“ със срок от 11.04.2015г. до 10.04.2016г. На 09.11.2015г. в ищцовото дружество е било подадено уведомление от А. Ц. П. /л.17 от първоинстанционното дело/ за щета по автомобила, в което е посочено, че на 08.11.2015г. при движение по ул. „Щип“ в гр. Пловдив е попаднала в голяма дупка на платното и е спукала предна дясна гума. Представена е и декларация от същата /л.29/, в която е посочила, че инцидентът е настъпил на 08.11.2015г. при движение по ул. „Щип“ в посока към улица „Пере Тошев“ преди кръстовището с ул. „Райко Жинзифов“, като е начертала и схема на ПТП. По така подаденото уведомление е била образувана преписка по щетата, като след извършения оглед и оценка на щетите на сервиза, извършил ремонта на автомобила- „Витоша ауто“ ООД, е била заплатена стойността му в размер на 3044,86 лв., включваща подмяна на гума, на преден десен шенкел, ремонт и боядисване на джантата и други операции, подробно описани в издадена фактура /л.26 от първоинстанционното дело/.

В показанията си, дадени пред въззивната инстанция, св. А. П., заявява, че не си спомня за инцидента, тъй като е настъпил преди 8 години. След предявяване на подаденото от нея уведомление- декларация същата заяви, че е подписано от нея и преразказа съдържанието му. Била спукана предната дясна гума на управлявания от нея джип, но не си спомня дали това е станало поради попадането ѝ в шахта или в дупка. Няма спомен с каква скорост е карала, но обикновено карала бавно. Няма спомен и дали е имало обозначения за наличието на дупка.

От заключението на приетата по делото авто- техническа експертиза се установява, че при посочения по делото механизъм на ПТП, а именно- преминаване на автомобила с предно дясно колело през дупка, образувана от неизправна шахта /примерно с липсващ или изместен капак/ от техническа гледна точка е възможно да бъдат увредени посочените в застрахователната преписка детайли в съответната степен. Стойността на ремонта за възстановяване на автомобила е в размер на 3464,76 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.213, ал.1 от КЗ /отм./, който е действал към датата на настъпване на застрахователното събитие, с

плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Претенцията на ищцовото дружество се основава на твърденията му за наличието на небезопасна и необозначена шахта на пътното платно на ул. „Щип“ в гр. Пловдив, през която на 08.11.2015г. е преминал лекият автомобил “Инфинити“ с рег. №***, управляван от А. Ц. П., в резултат на което е бил увреден. За да бъде уважен предявеният иск, така изложените твърдения следва да бъдат установени при условията на пълно и главно доказване. В случая от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че вредите по застрахованото МПС са настъпили по описания в исковата молба механизъм. В показанията си по делото св. А. П. заяви, че не си спомня случая, а след запознаване със съдържанието на подадената от нея декларация до застрахователя преповтори същото, без да е в състояние за отговори на поставените й уточнителни въпроси и без да посочи дали управляваният от нея автомобил е попаднал в дупка или шахта на пътното платно. Установяването на посоченото обстоятелства е от съществено значение за изхода на делото, тъй като според заключението на приетата по делото авто- техническа експертиза констатираните по автомобила вреди е възможно да се получат само при преминаването му през дупка, образувана от липсващ капак на шахта, а според разясненията на вещото лице при приемането му тези повреди е много малко вероятно да се получат при преминаване през обикновена дупка на пътното платно, като в този случай това зависи от дълбочината на дупката, за което по делото няма данни. В случая в съставените от св.П. документи по застрахователната преписка не се твърди автомобилът да е преминал през неизправна шахта, а е посочено, че е преминал през дупка, което не съответства на посочения в исковата молба и приет за достоверен от вещото лице механизъм на настъпване на ПТП. Предвид горното и при съвкупната преценка на доказателствата следва да се приеме, че твърденията на ищеца за наличието на небезопасна и необозначена шахта на пътното платно на ул. „Щип“ в гр.Пловдив, при преминаване през която процесният автомобил е бил увреден, са недоказани. При това положение няма основание за ангажиране на отговорността на Община Пловдив за причинените на автомобила вреди,

поради което предявените искове са неоснователни и следва да се отхвърлят.

До същите фактически и правни изводи е стигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед неоснователността на въззивната жалба и на основание чл.78, ал.8 от ГПК в полза на Община Пловдив следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №260469 от 17.10.2022г., постановено по гр.д. №7814/2020г., по описа на Районен съд- Пловдив, X гр.с.

ОСЪЖДА ЗАД „Армеец“, със седалище и адрес на управление ***, ЕИК **, да заплати на Община Пловдив сумата от 100 лв.- юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____